

Mây Hồng

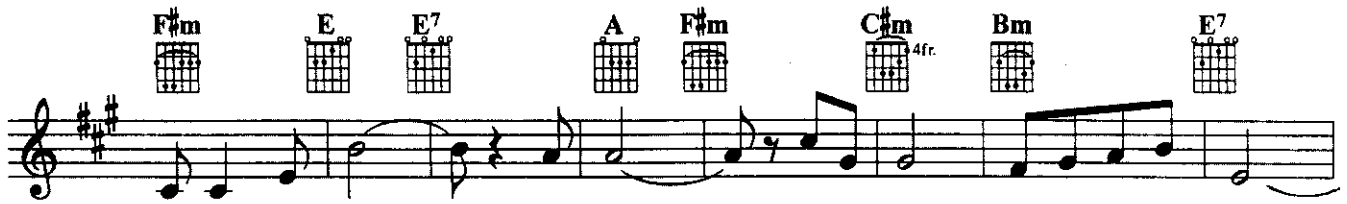
Thơ : Hà Huyền Chi

Nhạc : Từ Công Phụng 1998

Espressivo

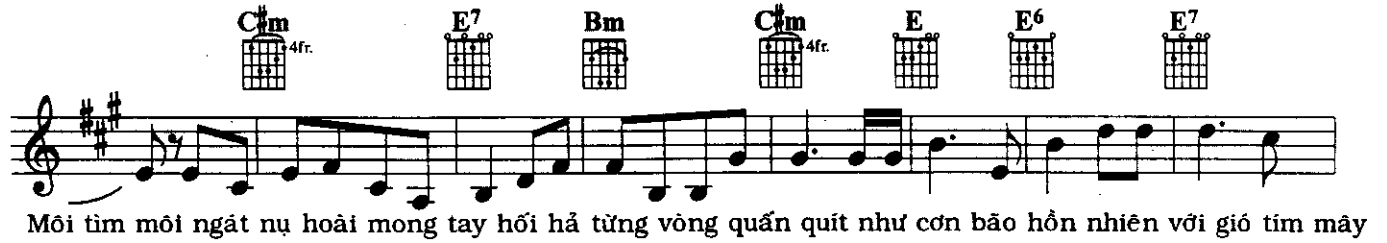
Anh nhớ mãi căn nhà ấy có cánh cửa sổ mở vào tim người Mỗi sáng em thức dậy, mây
 hồng đậu trên môi. Một lần anh tới đó với bản khoan nổi chờ mắt không rời khung cửa sổ
 Vì nhớ khi em thức giấc tình cờ Anh đứng đó như từ nghìn năm trước Nhìn nằng lung
 linh mơn man trên cảnh. Cửa vẫn đóng như từ nghìn năm cũ Và thời gian như

F#m E E7 A F#m C#m 4fr Bm E7

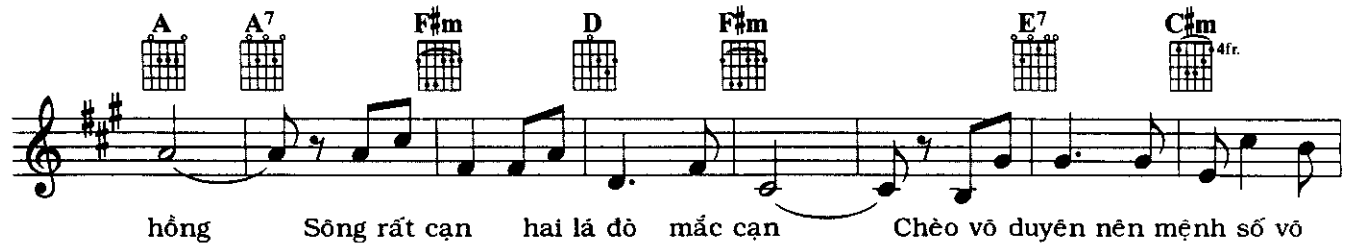
ngừng lại buồn tênh. Anh mơ phút gặp lại ngỡ như cơn huyền mộng

C#m 4fr E7 Bm C#m 4fr E E6 E7

Mỗi tim mỗi ngát nụ hoài mong tay hối hả từng vòng quán quít như cơn bão hỗn nhiên với gió tim mây

A A7 F#m D F#m E7 C#m 4fr

hồng Sông rất cạn hai lá dò mắc cạn Chèo vô duyên nên mệnh số vô

E7 Bm E A F#m E E7

duyên Trăm con nước với thủy triều lai láng Đã đẩy thuyền trôi tới hai ngã

A D F#m D C#m 4fr A

đời. Anh nhớ mãi căn nhà vương cửa sổ Trong ngăn riêng của ký ức tình

Bm Bm E7 A E7 C#m 4fr A

si Anh tới đó máng hồn mình trên đó Với mây hồng vừa ngủ đậu trên mi